

UN MESAJ DE LA CHICKEN HOUSE

Cu toții dăm greș uneori, nu-i aşa? Dar Arianwyn chiar are ghinion! După ce pică testarea care ar fi certificat-o ca vrăjitoare cu acte în regulă, se alege cu umilul titlu de ucenică vrăjitoare și este trimisă într-un sat la capătul regatului. Ca să reușească, Arianwyn trebuie să se folosească de talentul și de personalitatea ei. Dar ce se întâmplă dacă nu e vorba doar de o vrajă care a dat greș? Dacă e magie neagră la mijloc? Noroc că Arianwyn are niște prieteni noi minunați, chiar dacă reîntâlnirea cu o vechea rivală o destabilizează. Și mai e și băiatul drăguț de la ACV, gata să o ajute. Deci totul va fi în regulă, nu-i aşa? James Nicol, mai scrie, te rugăm, încă o poveste minunată!

ACUM!

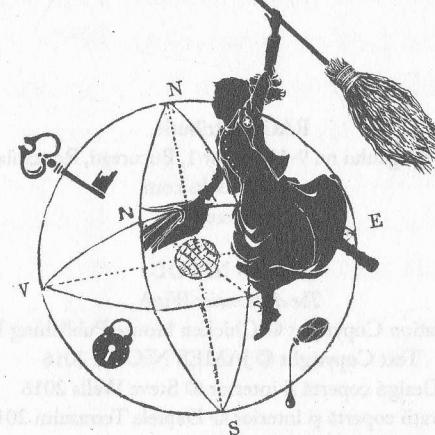

BARRY CUNNINGHAM

Editor
Chicken House

JAMES NICOL

Ucenica vrăjitoare

Acuzați editorul că scriește
mehedinți magice și nu magie reală.

100% apă din OAR

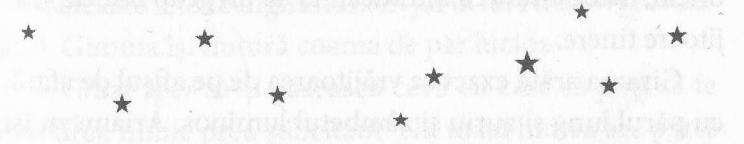
enunțat în fizicol us zâncuțări
stocări și urmări, colțuri înziedne
nu nici cineaști și le slăborește și
zâncuțele înziedne urmă și leză
lo săvârșești, cînduncașă înoi î
ce nu slăbodimie îi nu ce e sigur
Ești încă fizicolog încă încă și
ace încă fizicolog fizicolog O Junie
sigur și urmări înziedne ușor iată
slăbodimie îi sigur băieți și sigur
încă încă o stocă, cîndunca se
încalca fizicolog fizicolog fizicolog
ale slăbivibni slăbivibni înziedne
ob cîndunca fizicolog îi fizicolog
în cîndunca fizicolog îi fizicolog
cîndunca fizicolog îi fizicolog

ANASTASIA ROMANUZI

CAPITOLUL 1

Autoritatea Civilă a Vrăjitoriei

✓ răjitoare din Hylund, țara are nevoie de voi! „Înscrieți-vă AZI!“ Arianwyn se uită în sus la femeia elegantă care privea mândră de pe afiș. Avea părul lung și auriu și buze de un roșu-aprins. Purta o uniformă bleumarin și avea în piept steaua argintie a unei vrăjitoare desăvărșite. Privind în jos, Arianwyn își examină haina și locul pe care avea să-l ocupe în curând propria ei stea.

Clopote îndepărtate bătură ora fixă, iar sunetul lor sfredelitor răzbi prin traficul aglomerat al dimineții și clăxoanele care urlau pe strada plină de freamăt. Avea să întârzie dacă mai stătea mult să viseze cu ochii deschiși. Își luă geanta și se furia prin mulțimea trecătorilor, apoi păși dincolo de porțile din fier forjat, luându-se după indicațiile pentru Înscriere. Dincolo de treptele clădirii se deschidea un corridor lung și luminos.

Alte vrăjitoare treceau în viteză pe lângă ea – unele arătându-și cu mândrie stelele noi și lucioase și zâmbind

larg – pe când cei din personalul administrativ cărau teancuri de dosare său purtau mape în mâini. Un miros înțepător de haine de lână umede și de antiseptic plutea în atmosferă, iar aerul era încărcat de discuții vesele. Pantofii uzi ai lui Arianwyn scârțâiau pe podeaua lustruită.

Se așeză la una dintre cozi, dar regretă imediat. În față, o văzu pe Gimma Alverston întinzându-și legitimația la oficiu, înconjurate ca întotdeauna de un grup mic de vrăjitoare tinere.

Gimma arăta exact ca vrăjitoarea de pe afișul de afară, cu părul lung și auriu și zâmbetul luminos. Arianwyn își pipăi cărlionții răvășiți și-și dori să devină invizibilă. Dar era prea târziu – iar ea era prea înaltă. Una dintre celelalte fete – o vrăjitoare cu alură intelligentă pe care Arianwyn o recunoscu drept Polly Walden – îi dădu un ghiont Gimmei și arătă în direcția ei. Gimma se uită la ea, zâmbi scurt și răutăchos și le șopti ceva celorlalte. Coridorul răsună de chicotitul lor nemilos și Arianwyn se înroși la față. „Asta îmi lipsea, se gândi ea. Ce i-am făcut eu?”

Gimma era snoabă și crudă, iar ceilalți erau ori cu ea, ori împotriva ei. Așa era de când se întâlniseră prima dată la școală, în urmă cu cinci ani. Cum ele fuseseră singurele vrăjitoare din an, toți se așteptaseră ca fetele să se înțeleagă, dar Gimma îi dăduse repede de înțeles că nu voia să fie prietenă cu Arianwyn și cu asta basta.

– Ia uite, e Arianwyn „Dribble”! strigă Gimma în timp ce lua înapoi legitimația de la Tânărul de la oficiu și o punea în gentuță cu mărgelă, destul de caragioasă, pe care o avea mereu la ea. Ești gata de evaluare? Alte râsete.

¹ Salivă (în engleză în original), (n.tr.)

Gimma trecu încet pe lângă coadă până ajunse în dreptul lui Arianwyn. Știi, mie mi-a oferit deja un post de vrăjitoare particulară la o familie din Highbridge, spuse ea plină de mândrie. Nici moartă n-aș fi vrut să am de-a face cu problemele create de o invazie de spiriduși vreunui bătrânici, sau să fac amulete pentru o gașcă de bădărani de la țară. Tu ce crezi că o să faci, Dibble, dacă treci?

Celelalte fete se înghesuiră în jurul lui Arianwyn, rânjind. Gimma își flutură coama de păr lucios.

– Chiar sper să-ți găsească ceva cu care să poți să te descurci, nimic prea solicitant! Nu toată lumea are parte de luxul educației pe care mi-a oferit-o mie familia. Pe cine te-a pregătit, Arianwyn? întrebă ea, deși toată lumea știa deja.

Arianwyn nu răspunse, dar își simțea obrajii arzând.

– Am auzit că a fost bunica ei, șopti Polly răutăcioasă.

Ar fi vrut să aibă curajul să facă ceva, să spună ceva, dar își întoarse privirea, aşa cum făcuse de atâtea ori până atunci, găsind un punct fix pe care să se concentreze în timp ce lacrimile începeau să-i apară în ochi. Acesta era modul obișnuit în care făcea față tachinărilor Gimmei.

„Ignor-o și o să se plătisească.”

– Ăăă... numele, te rog? Domnișoară? Alo?

Era deja rândul lui Arianwyn și nu remarcase. Gimma și grupul ei se îndepărtașeră. Un Tânăr obosit, cam de vîrstă ei, îi zâmbi politicos în timp ce manua cu stângăcie teancuri de dosare, mașina de scris și diverse biletele. Părul negru îi cădea peste ochi, iar el încerca să și-l dea la o parte suflând în sus.

– Îmi pare rău. Mă numesc Arianwyn Gribble, zâmbi ea.

– Și ai și legitimația, te rog, domnișoară... Gribble?
Ah, aici erai! Scoase un dosar de hârtie maronie de la fundul unui teanc care se clătina amenințător. Se îmbujoră când Arianwyn îi întinse legitimația de vrăjitoare, stampilată vizibil cu un „VN“ mare și albastru, de la Vrăjitoare Neevaluată. Când Tânărul se întinse în față, teancul de hârtii se mișcă, tremură și începu să alunece încet spre podea. Cât ai clipi, Arianwyn făcu un simbol mic cu degetul arătător pe birou.

Briă, simbolul aerului.

Strălucea cu o lumină albastră și estompată, o lumină pe care doar o vrăjitoare putea să o vadă. Hârtiile și dosarele nu doar se îndreptără, ci începură să se așeze în ordine pe birou.

Băiatul zâmbi din nou.

– Mulțumesc!

– Ce se întâmplă aici? o voce aspră și indignată săgetă murmurul din sală.

O femeie slabănoagă și uscată, purtând un costum cenușiu, sever și care nu i se potrivea prea bine, se uita urât la amândoi pe deasupra unor ochelari foarte groși.

– Oh, domnișoară Newam, îmi pare rău! Tocmai veneam să vă chem. Aceasta este domnișoara Gribble, a venit pentru ceremonia de evaluare de la ora unsprezece.

Domnișoara Newam îi privea lung în continuare, ca și cum mai aștepta și alte explicații.

– Păi, vedeți, reluă băiatul, deznađăduit. Sunt atât de multe dosare și s-au încurcat, pentru că atâtea vrăjitoare

vin și pleacă și deodată – vâjjj! Erau cât pe ce să cadă podea. Și domnișoara Gribble aici de față a fost *uimitoare!* Doar a făcut un semn pe birou și toate s-au aşezat la loc. Uitați-vă – sunt ca noi! Făcu un semn spre teancul ordonat de dosare.

Ochii femeii se îngustără.

– Colin, nici nu mă interesează, nici nu-mi pasă de ce a făcut sau ce nu a făcut domnișoara Gribble cu dosarele tale. Treaba ta este să te asiguri că ucenicele vrăjitoare sunt supuse evaluărilor cât mai repede posibil, nu să te ții de... şmecherii cu ele!

Colin se uită la Arianwyn și ridică din umeri.

Domnișoara Newam nu terminase încă.

– Dacă nu e prea mare deranjul, poți să mergi să-mi aduci din birou dosarele care îmi trebuie. Mă ocup eu de domnișoara Gribble.

Cu obrajii roșii, Colin îi zâmbi bland lui Arianwyn și alergă pe corridor, ferindu-se de valul de ucenice care intrau.

– Domnișoară Newam, chiar nu e vina lui... Arianwyn încercă să explice, dar tăcu atunci când domnișoara Newam o privi cu atenție.

– Domnișoară Gribble, nu vrem să lăsăm oamenii să aștepte. Mai am de pregătit două ceremonii de evaluare pe ziua de azi. Cum războiul ne solicită cele mai experimentate vrăjitoare și spiritele malefice își sporesc numărul, toate satele și cătunele de la Goldham până la Vellingstone au decis brusc că au nevoie de cel puțin o vrăjitoare. Pur și simplu, nu facem față la atâtea cereri.

– Da, înțeleg, zise Arianwyn.

– E vreun membru al familiei aici cu tine?

– Nu, sunt singură, răspunse ea, simțindu-se vinovată că se furișase afară din apartament atât de devreme și ascunsese scrisoarea cu detaliile despre evaluare de bunica ei.

Domnișoara Newam îi aruncă o privire bănuitoare, deschise dosarul maroniu de pe birou și începu să răsfoiască paginile.

– Abia ai împlinit cincisprezece ani? Ești ucenică de numai doi ani?

– Da, răspunse Arianwyn. Dar voi am să...

– Și cine te-a pregătit?

– Maria Stronelli... bunica mea.

Domnișoara Newam privi din nou pe deasupra ochelarilor.

– Înțeleg. Și acum a cui ucenică ești?

Arianwyn roși, amintindu-și înțepăturile lui Polly.

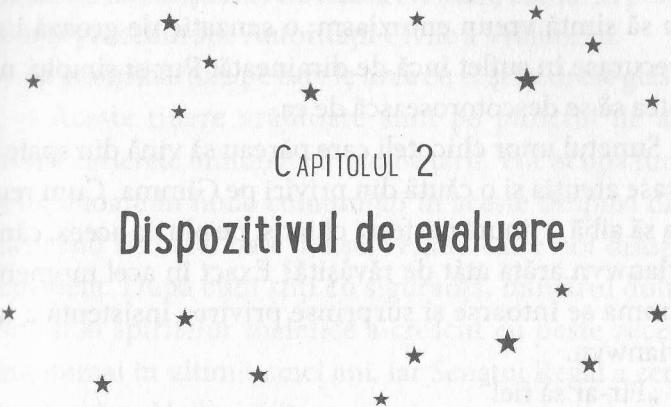
– A bunicii mele.

– Da, e cam... demodat. Domnișoara Newam o privi insistent, apoi se uită din nou la documente, ca și cum încerca să-și dea seama de ceva. Apoi se lumină la față. Oh, doamna Stronelli face parte din Consiliul Înțeleptilor!

Se uită mai de-aproape la Arianwyn prin ochelarii cu lentile ca fundul de sticlă și încercă să zâmbească, dar ceea ce se ivi pe chipul ei nu semăna mai deloc a zâmbet, pentru că era amar și aspru.

Arianwyn simți un nod de neliniște în stomac. Domnișoara Newam era pe cale să spună mai multe, când o voce ascuțită răsună din difuzorul fixat sus pe perete.

– Toate ucenicele programate la ceremonia de evaluare de la ora unsprezece sunt rugate să meargă în curtea centrală. În curtea centrală pentru evaluarea de la ora unsprezece. Mulțumim.

CAPITOLUL 2

Dispozitivul de evaluare

n curte, câteva ucenice, cu hainele umezite de ploaie, așteptau înconjurate de apropiații lor. Gimma era acolo cu părinții. Mama ei purta o fustă elegantă. Era preocupată să aranjeze, cu grijă, uniforma fiicei ei. Tatăl Gimmei discuta vesel cu alți bărbați care purtau robele Senatului Regal. Gimma îi aruncă lui Arianwyn o privire tăioasă.

– Haideți, repede! se răstă domnișoara Newam, îndrumând cele cincisprezece tinere vrăjitoare către platformă.

Tinerele aveau pantofii lustruiți și părul pieptănăt și purtau rochii bleumarin și paltoane elegante de aceeași culoare, dar, cu toate astea, erau ude până la piele. Arianwyn își surprinse imaginea într-o fereastră: cu un cap mai înaltă decât celealte fete, cu părul deja încrețit de la ploaie.

Oftă. Cel care se gândise că era o idee bună să țină ceremonia afară, într-o dimineață rece și umedă de ianuarie, era ori nebun, ori sadic. „Poate a fost chiar domnișoara Newam.“

Atmosfera era plină de agitație, dar Arianwyn nu reușea să simtă vreun entuziasm; o senzație de groază i se strecurase în suflet încă de dimineață. Pur și simplu, nu putea să se descotorosească de ea.

Sunetul unor chicoteli care păreau să vină din spate îi atrase atenția și o căută din priviri pe Gimma. Cum reușea să aibă o ținută perfectă chiar și pe ploaia aceea, când Arianwyn arăta atât de răvășită? Exact în acel moment, Gimma se întoarse și surprinse privirea insistență a lui Arianwyn.

„Fir-ar să fie!”

– Privirea în față, domnișoară Gribble!

Domnișoara Newam dădea târcoale șirului de ucenice, potrivindu-le gulerele și scoțându-le mâinile din buzunare.

Arianwyn era neliniștită. Ceva nu era în regulă. Își zise că ar fi trebuit să se bucure. În curând, avea să i se îndeplinească visul: tot ce-și dorise dintotdeauna fusese să slujească Regatul, la fel ca mama și bunica ei, la fel cum făcea tatăl ei încă... dar senzația de groază persista.

Fără zgromot, ușile elegante se deschiseră și apăru August Coot, directorul Taumaturgiei și șeful Autorității Civile a Vrajitoriei. Un gramofon prinse viață și sunetele lente și emoționante ale imnului național răsunăra în curte, făcându-i pe toți să stea ceva mai drepti.

– Onorați magia! Slujiți Regatul! Onorați-l pe Rege! Slujiți magia!

Ucenicele vorbiră într-un glas când muzica se stinse și directorul păși la pupitru ca să-și înceapă discursul.

– Bună dimineață tuturor și vă mulțumesc că luați parte la ceremonia de evaluare. Evaluarea de astăzi va fi

făcută de domnișoara Hortensia Newam, conform politiciilor și procedurilor Autorității Civile a Vrajitoriei.

Își aranjă hârtiile pe care le avea cu el și își drese glasul.

– Aceste tinere vrăjitoare sunt pe punctul de a-și începe carierele minunate în slujba țării. Vor ocupa funcții de onoare în noile comunități în aceste timpuri dificile, când războiul bate la ușă, venind către noi dinspre continent. După cum știți cu siguranță, numărul duhurilor și al spiritelor malefice a crescut cu peste zece la sută numai în ultimii cinci ani, iar Senatul Regal a cerut să acționăm. Noile vrăjitoare vor juca un rol vital acum, când Autoritatea Civilă a Vrajitoriei a început prima misiune de a cataloga diversele tipuri de duhuri prezente în cele Patru Regate!

Se auziră câteva murmure de interes din mulțime, dar în mod clar nu era răspunsul la care spera directorul Coot. Tuși și mai aruncă o privire la discursul din fața lui înainte de a continua.

Din cauza ploii mărunte dinții îi clănțăneau, iar Arianwyn abia dacă se putea concentra. Se bucură când discursul luă sfârșit și se auzi un ropot de aplauze. Directorul îi făcu loc domnișoarei Newam, care se apropiie de prima uenică, o fată veselă care purta ochelari. Pe scenă apăru Tânărul Colin. Avea în mână o cutie de mărime mijlocie, din lemn închis la culoare, cu un bec mare pe capac și mai multe comutatoare, butoane și, pe o parte, indicațioare de înregistrare. Era dispozitivul de evaluare!

Domnișoara Newam se apucă să desfășoare firul răscut de culoarea untilui, atașat la o baghetă metalică subțire care se termina cu o sferă perfectă și lucioasă.

După aceea, desfăcu un tabel mic pe care erau scrise simbolurile cardinale.

– Concentrați-vă la toate cele patru simboluri deodată, spuse ea scurt ucenicelor care așteptau. Nu vrem să se producă vrăji *adevărate*, nu-i aşa?

ACTIONĂ comutatorul dispozitivului de evaluare și acesta porni cu un bâzâit. Prima fată îi întinse palma domnișoarei Newam și bagheta argintie fu coborâtă.

Mulțimea adunată își ținu răsuflarea. După un minut care păru mai lung decât în realitate, dispozitivul se trezi la viață, lumina pulsă și o bandă subțire de hârtie ieși din lateral. Domnișoara Newam trase de foaie.

– A trecut! strigă ea după o clipă.

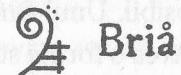
Se auzi un ropot de aplauze de la celelalte vrăjitoare și din mulțime. Domnișoara Newam puse hârtia într-un dosar și trecu mai departe. Fata veselă se îmbujoră de emoție și făcu bucurioasă cu mâna cuiva din mulțime.

Arianwyn se foia pe loc nerăbdătoare, timp în care fiecare dintre celelalte vrăjitoare era testată, iar aparatul scotea cu un zbârnăit banda subțire de hârtie. La fiecare vrăjitoare, durata era diferită. Evaluarea lui Polly dură câteva secunde, dar a Gimmei ținu cinci minute chinuitoare, lucru de care Arianwyn se bucură în taină. Cu toate astea, domnișoara Newam anunța de fiecare dată „A trecut!“ și curtea răsună de aceleasi aplauze și strigăte afectuoase de încurajare.

În cele din urmă, directorul Coot, domnișoara Newam și Colin ajunseră chiar în fața lui Arianwyn, care era ultima vrăjitoare din rând.

Domnișoara Newam arcui o sprânceană, întinse mâna în spatele aparatului și mută comutatorul. Aparatul bâzâi ușor. Întinse bagheta argintie a dispozitivului spre Arianwyn, iar aceasta respiră adânc, dar șovăielnic.

– Te rog să te concentrezi pe simboluri, porunci domnișoara Newam. Ridică afișul pe care erau înscrise simbolurile cardinale.

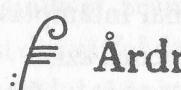
Briå

Aluna

Erte

Årdra

Arianwyn închise ochii, inspirând adânc și hotărât, vizualizând toate simbolurile la un loc.

De undeva din apropiere simți o atracție slabă de magie. Plutea spre ea și un fior delicat o învăluî când magia îi atinse ușor pielea.

Metalul rece al baghetei îi apăsa palma.

Văzu clar în minte simbolurile.

Briå: aer, zbor, transformare.

Un val mic de forță trecu prin Arianwyn când curentul de energie se conectă cu ea.

Aluna: apă, tămăduire, prezicere.

Senzația era de ace reci. Se simțea amețită.

Erte: pământ, putere, protecție, viață.